

PROLETARIATS DE TOTS ELS PAÏSOS: UMU-VOS

TREBALL

ORGAN CENTRAL DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA (Internacional Comunista)
EDICIO DE MADRID-Any I - N.º 11 - Dissabte 1 octubre 1938 - Preu: 30 cts.

PROVA i EXEMPLE D'UNA GRAN RESISTENCIA

La nostra lluita a l'Ebre te tres fases: la primera va ésser d'ofensiva; la segona, de victòria i ataquament; la tercera és la resistència. Unitats que ja dies, a través dels comunicats de guerra, començaven al món del que és ataquat l'Exèrcit Roig, passaren per totes aquestes etapes. Algunes d'elles entrà a cobrir l'ltima quan la lluita era més aferrissada. I entrà, no solament a resistir, sinó a resistir atacant.

Moments de prova El vigor físic dels nostres soldats és una de les excel·lències que la contraofensiva enemiga ha posat a prova. Alguns portaven vint dies de combat quasi ininterromputs. Gairebé sense alenar, entraren novament en foc. En un dels moments més greus, quan l'enemic, procedit de la seva avantguarda de fum i de foc, havia avançat fins un punt imprecís. Calí entrar en contacte amb ell i fixar la línia. El comandament ho va previndre tot; va fer el càlcul del que convenia jugar-se i actuà ràpidament. Després de diversos quilòmetres de marxa, la unitat de referència prenia contacte amb els moros i pasava, immediatament, a l'ofensiva.

Línia incommovible Davant venien els tancs lleugers italians. Els moros els acompanyaven llançant crits. De sobte, la línia de tancs quedà parada i començaren a girar en desbandada. Els moros fugiren.

Intel·ligència i confiança La nostra unitat no va fer una sola rectificació; allà on entrà en contacte amb els feixistes, allà es fixà la línia, incommoviblement. Els comandaments sapigueren maniar, i els combatents obeir. Tots les nostres forces actuaren com a part d'un tot, d'un organisme perfectament vertebrat. Compliren vítorament amb la seva missió totes les armes i tots els serveis. Cada combatent i cada unitat tingueren en tot moment la seguretat que totes les altres forces en acció estaven al seu lloc; que no fallaria un servei.

Proces ben complertes De la disciplina observada ens tenim nostres magnífiques. En una ocasió, tota una brigada es trobava incrustada a la rearguarda enemiga. El comandament superior presgué nota. Les ordres arribaren oportunament; calia variar de front, i amb lajunt de dos tancs, passar a l'atac. Es referen els flancs i es conservà la posició íntegrament.

indefectiblement, a l'ordre i constança. Un batalló avançà un dia, calladament, fins a cent metres de l'enemic sense ésser advertit. Tena la instrucció d'esperar allí l'ordre d'assalt, que es faria en combinació amb altres atacs. Quan se'ls manà tornar a llurs posicions, ho feren "solament una mica disgustats per no haver tingut ocasió d'anar contra els feixistes".

Gadascó al seu lloc Ningú posà traves ni creà dificultats. En els moments de calma relativa, els comandaments anaven constantment materials de fortificació. La voluntat, la consciència de la gran importància de la lluita, vençé tot cansament. Soldats, sergents, oficials, comandaments i comissaris estigueren al seu lloc.

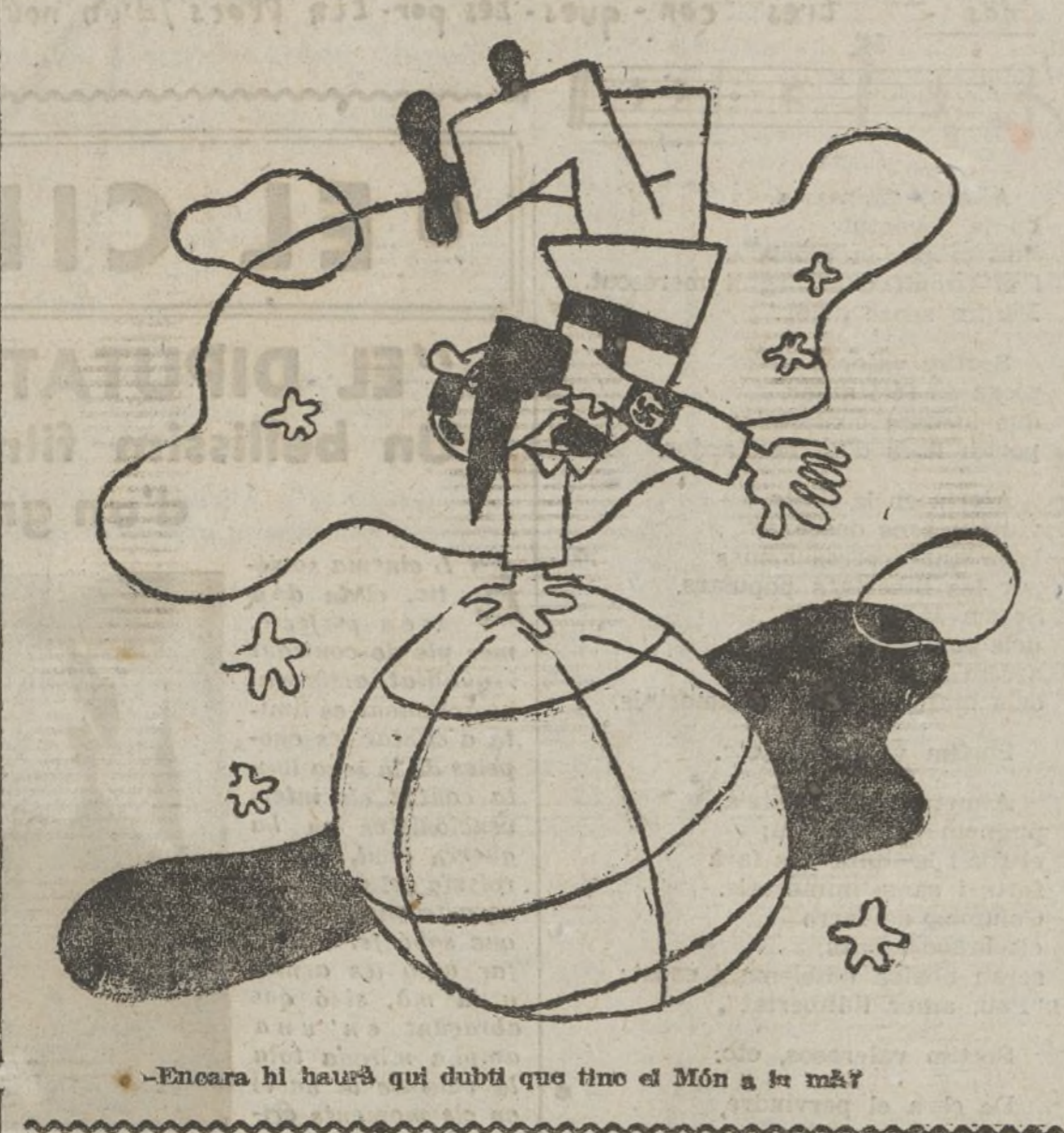
Calculs llargs Els evadits ens parlen de la moral al camp enemic. Els feixistes no menen el front de l'Ebre el front de la mort. Duen que ni a Madrid ni al Jarama han trobat tan aferrissada i intel·ligent resistència. Fallaren els seus càlculs d'avant; però el trencament d'una línia per un lloc determinat no significava el trencament del front; un escamot envoltat durant tot el dia continuava lluitant segur que el comandament havia previst el seu desenvolupament. Quan es restablí la situació i hom preguntà al sargent: "Què feieu ací?", respon: "Esperant ordres; ens hem inflat de matar feixistes".

Prova d'infanteria Aquesta és una de les més alentadores conclusions d'aquests dies de resistència i atac: disciplina i confiança. I l'enemic es trobà que no solament havia de vencer una resistència purament física, sinó que en front tenia un Exèrcit capaç de manobrar amb rapidesa quan les circumstàncies ho demandaven. Fracassà el seu intent de desmoralitzar les nostres tropes a base d'una abundància de material superior a les accions anteriors; i es trobà sempre amb que, al contacte amb la nostra, la seva infanteria era la desmoralitzada.

LINO NOVAS CALVO

Amb els acords presos a Munich, la pau es troba amb més perill que mai

MEGALOMANIA

Encara hi ha qui dubta que fins el món a la mà?

DURANT la darrera setmana, el perill d'una guerra general ha tingut les seves fases més aguditzades. L'efervesència produïda a l'entorn de l'afer de Txecoslovàquia ha arribat a uns límits que ha fet tèmer la possibilitat de que la nova conflagració esclatés d'un moment a l'altre. Amb tot, la torxa que porta a las seves mans el feixisme, no ha encés encara la gran foguera, si bé el perill subsisteix de la mateixa manera, pesi als il·lusos que hagin pogut creure —que ja és creure!— amb l'eficàcia de les vils maniobres que en nom d'una pau química han portat a cap els Hitlers, Mussolinis, Chamberlains i Daladiers.

No ha estat aquesta una resistència de pur heroisme; ho ha estat d'heroisme i d'intel·ligència. Els comandaments sapigueren maniar, i els combatents obeir. Tots les nostres forces actuaren com a part d'un tot, d'un organisme perfectament vertebrat. Compliren vítorament amb la seva missió totes les armes i tots els serveis. Cada combatent i cada unitat tingueren en tot moment la seguretat que totes les altres forces en acció estaven al seu lloc; que no fallaria un servei.

Proces ben complertes De la disciplina observada ens tenim nostres magnífiques. En una ocasió, tota una brigada es trobava incrustada a la rearguarda enemiga. El comandament superior presgué nota. Les ordres arribaren oportunament; calia variar de front, i amb lajunt de dos tancs, passar a l'atac. Es referen els flancs i es conservà la posició íntegrament.

EN PERERA JA ES UN VETERA

Acabava d'arribar de Barcelona i estava un xic atorollat. El xicot durant tot el matí havia sentit les canonades de la línia de foc, a uns vint-i-die quilòmetres. La distància era important, però ell pensava que a la tarda hi havia d'anar.

—Hi ha operacions, aquests dies, va demanar.

—No.

—Ja no ve guesat a demanar res més. —Vina; anirem a dinar.

—Ens dirigirem a una casa isolada fora del poble.

Allí, a una exitada sense pavimentar, hi havia quatre taules esquadrades, brutes i greixoses. Davant la taula, uns bancs. Les parets i les taules eren plenes de mosques. Ningú no les tocava. S'havia comprovat que si se les esverava volaven i set pesaven a la cara, al plat i al got; mentre estaven sobre la taula i a la paret no feien cap mal i s'havia decidit no fer guerra a les mosques. En Perera, així que vàrem entrar, no va poder dissimular una ganyoeta de fastic.

—Quants companys ja s'havien entaulat.

—Van servir la sopa. Dolors, una dona del poble que servia la taula, va deixar la sopa entre les mosques, amb cura de no esverar-les gaire.

—La sopa era molt calenta i tothom esperava, tot conversant, que es refredés.

—Perera, amb el coll estirat endavant, passejava la seva mirada per sobre la taula, com si cerqués algun cosa.

—Què cerques? —Ni hi ha caleres? —Vaig somriure.

—Com mengetu la sopa. —Així.

—Què et passa? Més mosques? —No.

—Una nova explosió el va sobresaltar. —No en facis cas. Són barrinades dels fortificadors.

—No s'ho va creure. —Vina.

—Ens vam aixecar i des de la porta hi vaig ensenyar les brigades de fortificadors que treballaven a poca distància de la casa.

—Una altra explosió i una gran fumera a les obres de fortificació van tranquilitzar Perera. Es va menjar la costella i va acabar de dinar.

A la tarda vàrem sortir per a anar a una brigada de aquells dies estava en línia, a la qual Perera s'havia de quedar.

—Vàrem agafar un camió que ens va dur alguns quilòmetres. Després s'havia de deixar la carretera i vàrem continuar a peu.

A mesura que ens acostàvem a la línia de foc, les canonades se sentien més fortes. Perera amb prou feines podia dissimular la seva inquietud. Per a no trair-se, callava.

Durant mitja hora vàrem pujar i baixar turons.

Feia un sol aclaparador.

—Havíem tret la camisa i ens havíem lligada al cap, deixada anar sobre les espatlles.

—Tenim un poble a la vista.

—Vàrem sentir una descàrrega de fuselleria a poca distància.

—Ja hi som!

—No, home; almenys som a sis quilòmetres de la línia de foc.

—Un piquet de soldats, en formació correcta, entrava al poble.

—Aquella nit Perera ja la va passar allí. Després he sabut que no va poder dormir.

—Un parell de setmanes més tard el vaig trobar a la línia de foc. Estàvem pariant, quan vaig sentir el xiulet d'un obús. Em vaig estirar ràpidament a terra. L'obús va esclatar darrera nostre, molt lluny.

—Perera no s'havia mogut.

—En aixecar-me vaig veure que em mirava amb un somriure mofeta.

—Ja era un vetera!

ANTITANQUISTES A CADA COMPAYIA

UNA TECNICA DE LA NOSTRA GUERRA

La inmensa majoria dels nostres combatents no havien vist un tanc sinó en pel·lícula. No coneixien sinó per referència el seu funcionament i la seva eficàcia. Quan els primers tancs feixistes aparegueren per Talavera, els alfores milicians, armats de cartutxos de dinamita, els sortiren al pas. Alguns ho havien vist fer en el cinema, i ho portaren a la realitat. I a Madrid no entraren els tancs feixistes.

Aleshores no teníem, proporcionalment, més mitjans de defensa. En teníem molts menys. Quan res no hi havia contra el tanc sinó l'home, aquest sapigué esperar-lo, ventre a terra, i llargar la bomba oportuna contra la cremallera. Així nasqué en la nostra guerra un tipus d'heroi que no pot quedar solament per a la llegenda; un tipus de lluitador que després—Jarama, Guadalajara, l'Est, Llevant, Extremadura, l'Ebre...—s'ha reproduït més perfeccionat.

L'antitanquista és una tècnica que no pot mancar a cap unitat, per petita que aquesta sigui. No poden mancar els grups d'antitanquistes en totes les companyies i escamots. La unió està en la matèria històrica de la nostra guerra; el material bèl·lic no ho és tot, l'home és sempre el que decideix. I els nostres homes han demostrat cent vegades que amb dinamita poden fer saltar i contenir a les masses de tancs italians i alemanys.

Ho han fet moltes vegades; ho poden fer sempre que s'ho proposin. Una de les glories del nostre Exèrcit és l'antitanquista. I l'antitanquisme ha d'ésser ja una especialitat. L'esdevinidor ens portara dies encara més durs; encara hem de fer front a més voluminoses ofensives, en les quals el feixisme pot acumular majors quantitats de tancs contra la nostra Infanteria. Aquesta ha d'estar preparada per a anihilar-los!

RESISTINT FORJEM LES CONDICIONS DE LA VICTORIA

LA UNICA CONCEPCIO JUSTA DE LA UNITAT

"Es parla i s'escriu molt, certament, al voltant de la unitat. A simple vista, ningú està enfront d'ella, tothom es declara else u més oposat defensor. Però la unitat és, a la nostra manera d'entendre, un principi, una practica, una necessitat històrica. No un simple enunciat o una bandera comuna que es desplega sense altres compromisos. Deu sentir-se i practicar-se amb lleialtat i conseqüència, a la llum del dia i sense habilitats il·lícites. Te, a més a més, forma orgànica en el Front Popular nacional, en la qual entitat directiva poden ésser contrastats, si els hi hagués, distints criteris, i aclarits tots els assumptes que es presenten a confusió o que no hagin estat ben interpretats. El Front Popular defensa una política. Cabalment, la política de unitat nacional, la política del Govern de la República. Es que existeixen dubtes, recels, incomprendions, queixes, sobre alguns dels aspectes d'aquesta política, que en el fonamental té l'ajut de tot el poble? Doncs en el Front Popular deuen ésser plantejades. Obrerament, sense treballs subterranis, sense estèrils habilitats al marge.

Solament una ferma unitat que sigui preservada d'atacs indirectes pot condur-nos a la superació de l'actual etapa de la guerra, amb perspectives d'una final de rotunda victòria del poble espanyol."

(De "Frente Rojo", de Barcelona.)

AJUT

A

TREBALL

TENIEM proves més que suficients per a estar ben convençuts de la simpatia que havia meregut TREBALL per part de tots els combatents catalans que lluiten als diversos fronts de la zona Centre-Sud i no dubtarem un sol moment de la sinceritat amb que d'una manera tan espontània ens oferien el seu ajut i la seva col·laboració; però hem de confessar que mai no creguérem ésser correspostos de la forma que els fets ens acaben de demostrar, i que constitueixen una ratificació rotunda del molt que els lluitadors catalans estimen el seu setmanari.

LA iniciativa suggerida pels propis combatents, i publicada en la nostra darrera edició, referent a una subscripció a profit de TREBALL, ha estat acollida amb gran entusiasme, com ho palesa les quantitats que serviran per a alleugerir-nos de la feixuga càrrega que en l'ordre econòmic representa la publicació del nostre setmanari, ensiem que per a procurar introduir en all totes les millores que hauríem volgut veure ja realitzades, i entre les quals s'hi compten quantes suggerències com'ns fa.

HEUS ací els donatius que fins avui hem rebut:

Josep Grau, 5; Josep Miol, 100; Josep Barts, 4; A. Alegre, 5; Montllao, 20; S.ª Brugada, 100; F. Díez Muela, 25; E. Ollé, 25; Joaquín Prats, 6; Magi Pla, 25; S.ª C.ª 1.ª, Batalló S. T. E., 67,50; Bartomeu Romans, 50; Joan Carulla, 100; Josep Suria, 25; Joan Brusi, 11; Agustí Guardino, 25; Joaquim Asencio, 6; Grup Combatents Llevant, 100. Total, 699,50.

Suscribiu-vos a TREBALL

ALACANT

Un passeig encisador d'Alacant, una de las ciutats republicanes que han estat més criminalment martiritzades pel "alesnegres".

Heus ací un moment de l'inauguració dels nous menjadors infantils oberts recentment a Tarragona.

ELS QUI ATENYEM LA LLUITA... BALLENA PROFITASONS

BARCELONA
A Barcelona s'ha celebrat un dia de totes aquelles...
Molt s'ha dit i s'ha escrit ja sobre la gran gesta victoriosa de l'època de l'Ebre.

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

ELS COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

Comentari setmanal de la guerra EXERCIT DE TERRA

La encàrrec dels esforços que les tropes al servei dels invasors porten a cap als fronts de l'Ebre... Els dies anteriors, l'enemic aconseguí ocupar algunes cotes, gairebé totes les quals foren reconquistades brillantment pel nostre malograda batalló.

AVIATIO
La Gloriosa ha prestat meravellosos serveis de protecció a les nostres forces de l'Ebre i d'antidistorsió de concentracions enemigues.

Per a forjar una aproximada capacitat d'aquesta formidable realitat... Els bombardejos criminals que ha patit Barcelona derrota han estat un moment més de la guerra.

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

ELS COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

LA LLUITA EN LA CLAU QUE LES PORTES DE LA VICTORIA Per J. VILASETRÚ

Amb els acorats presos a Múnic, la pau es trova amb més perill que mai

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

ELS COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

SOLAR
Els provocadors, els escissionistes, els alarmistes, son els traidors que el volen assassinar per l'espallat.

Desde molt temps abans que comencés la lluita actual hem vingut advertint a la població catalana de tots els perills.

obeeben amb entusiasme les ordres de la superioritat. No hi ha cèrques que ens preocupi. Els traidors, els alarmistes, els escissionistes, son els traidors que el volen assassinar per l'espallat.

aperebut per níngú, que aillar a la U. R. S. S., el gran baluart de la Pau i de la Democràcia, amb el seu poder i el seu prestigi.

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

ELS COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

CAL VIGILAR
CONSTANTMENT
L'ENEMIG
CON MÉS REDOBLE LA NOSTRA VIGILANCIA MES REDUREM LES SEVES POSSIBILITATS

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

Barcelona màrtir
En les nostres tranquil·les i fredes, que el barceloní amb son plantat de roses i de palmeres, que les roses mares i les nostres promeses en diàleg amorós ens compten en somni.

EN POQUES PARAULES
A Biadegós s'ha disputat la final de la Copa d'Espanya Central, venent l'Slàvia al Ferrocarrils per dos a cap.

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

ELS COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

VICENS URIBÉ - 12
conseqüentment democràtic, que garanteix la plena igualtat de totes les nacions i l'herència. En el nostre país, després del juliol del 36 existim un règim i un sistema d'Estat constitucional democràtic i republicà.

EN POQUES PARAULES
A Biadegós s'ha disputat la final de la Copa d'Espanya Central, venent l'Slàvia al Ferrocarrils per dos a cap.

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

ELS COMBATENTS EN ESCRIBEN AL BATALLÓ DE LA SERRA
PREPARAT PER LA LLUITA

"TRECBALL"
PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 9 Ptas. trimestre. Es prega a tots els subscriptors trametin les quantitats corresponents a carter CONDE DE ARANDA, 1, PRAL.

EL CINEMA
"EL DIPUTAT DEL BÀLTIC"
Un bellíssim film a la memòria d'un gran savi

EMULACIO JOVENIVOLA
A la Secretaria de les J. U. U. de Catalunya s'ha obert un curs per a determinar el seu programa de treball i el seu sistema de treball.

DES DE BARCELONA

PERSPECTIVES DE LA PRODUCCIO

L'OPTIMISME QUE ENCOMANEN ELS NOSTRES TREBALLADORS

Per ALVAR BERNADO

També a les fabricques...

La consigna de "Resistir", que ha tingut resonances d'epopeia en els nostres soldats, els quals amb un heroisme sense parió en la historia de tots els pobles han desfet les previsiones de la fatxendia dels nostres enemics...

També a les fabricques trobem l'esforç constant, el sacrifici il·limitat de la classe treballadora que, portada de la seva responsabilitat i de la seva fe increïblement en el triomf de la nostra causa, intensifica més i més la producció per a proveir l'Exèrcit republicà dels elements necessaris.

Perspectives d'esplèndides realitzacions

Visitar els centres de treball és saturar-se d'optimisme per les perspectives d'esplèndides realitzacions que s'obren a la nostra percepció i perquè es renova al contacte amb els obrers, la seguretat de l'èxit en l'empresa tènica, que com un compromís d'honor davant de totes les democràcies, s'ha imposat el nostre poble.

Tal és la impressió que ens emportem d'una fabrica immensa que aïr produïa objectes per al confort i la decoració de les nostres llars, i que els treballadors han convertit en un centre productor d'abrigalls per als germans que al front planten cara a l'enemic.

Maquines transformades

Llur treball habitual ha estat transformat i les màquines han estat adaptades a una nova funció per a cobrir necessitats més urgents. Dels telers de què abans sortien catifes i carpets, sorgeixen, ara, mantes, tabards, bufandes i altres peces d'abric. A la gamma infinita de colors i de dibuixos ha succeït el color uniforme i el teixit llis...

I els treballadors senten una pregona satisfacció en veure llur industria convertida en un poderós auxiliari del nostre Exèrcit i en la nova modalitat de producció troben un incentiu per a acreïxer llur esforç.

Co-laboració autèntica

El camarada Penyalver, actiu treballador de la fabrica, ens acompanya a presència del Consell d'Empresa, que es troba reunit. Els seus components en acullen cordialment i es mostren amatens a informarnos sobre el funcionament i rendiment de la fabrica.

Llurs paraules expressen amb elocüència tota l'impetuositat que porten aquests treballadors en la resolució de col·laborar eficaçment a l'obra dels nostres governs per a possibilitar el triomf definitiu de les armes republicanes. Es perfilen, així mateix, a través d'elles l'íntima tragèdia de sentir-se impotents per a superar certes dificultats que s'oposen a la realització completa de llur anhel.

Un sol afany

En total som més de cinc-cents treballadors, homes i dones, amb un sol afany: produir tot el que calgui—ens diuen—sense pensar en el que pot representar en esforços i sacrificis. L'organització de la fabrica i la seva adaptació a les actuals necessitats de la guerra ens permeten obtenir una remuntada producció.

Tots estan animats d'un elevat esperit de superació en llur treball, i ho han palès en complir una importantíssima comanda de la Direcció General de Mariña—ens explica el camarada que ens ha acompanyat, Tothom s'exerceix en el seu esforç per tal de sortir-nos del compromís en el termini assenyalat.

Quantitat i qualitat

—La qualitat que aconseguim en els nostres productes s'acredita pel fet que totes les comandes servides han estat reproduïdes—marca un altre amb evident satisfacció.

—Si, comandes no ens manquen. Ara mateix en tenim en cartera una gran quantitat; però... Si se'ns facilités el fluid amb regularitat, encara que fos a la nit, demostraria fins on arriba la nostra capacitat de producció—observa el comptable amb altre preocupat.

Parlen els fets

De com els treballadors han comprès l'enorme transcendència de llur aportació a l'obra d'alliberar les terres hispàniques de la invasió estrangera n'és una garantia certa l'exemple d'aquesta fabrica, en la qual no es planen esforços per incrementar la producció i on es practica de manera perfecta la unitat sindical i de Front Popular i s'exerceix una estreta vigilància per mantenir en tot moment una fidelitat rigorosa als principis de l'antifeixisme.

En veuen els nostres ulls en la febrilitat amb què es realitzen les diferents operacions, al batutà i als assortiments, a les màquines de filar i a les de preparació del teixit, a les màquines de fusades i a totes les altres activitats.

En les hores gràvides de responsabilitat que vivim són els fets, més que les paraules, el que han de dir fins a quin punt sentim la causa de la llibertat i aquest somes i aquestes dones ho expressen prou bé en tota llur actuació.

Sis voluntaries

Ens ho diuen també aquests sis voluntaries que han ocupat els llocs d'ajudant de filatura que els companys han deixat per anar a combatre l'enemic a un altre front.

Elles ens parlen per tots els obrers i totes les obreres de la fabrica i ho fan amb el seu llenguatge senzilla i espontani. Llurs paraules són la síntesi dels sentiments i dels desigs de tots els altres.

Des del primer moment hem sentit el desig d'ajudar en el possible els nostres combatents i ara l'hem vist realitzar en produir per a ells—ens contesta Júlia Serra—amb llestesa.

La necessitat d'estimular per a augmentar la producció no s'ha fet sentir mai perquè sempre hem treballat amb el pensament posat al front—ens diu Mercè Segovia, que ha perdut el marit a la guerra.

No hi ha entre nosaltres diferències socials ni de cap ordre perquè tothom s'ha donat a la unitat és el mitjà més poderós per assegurar la producció—respon molt seriosa Teresa Viallonga.

I si algú no comprengués quin és el seu deure i intenció, no hi hagi hagut qui procurés maniobrar contra d'ella, intentant situar la U. R. S. S. en una postura que la dignitat i la noblesa del gran país germà rebutja fulminantment.

Però ha estat inútil: la pàtria socialista té, no d'ara, sinó d'ençà fa temps, ben definida la seva posició i tothom sap bastament que ningú com ella desitja la pau. El seu poderós Exèrcit és l'Exèrcit de la pau. Precisament per això està en condicions com cap altre de fer front als agressors.

La U. R. S. S. no té necessitat de moure's a l'ombra, com ho fan altres països, per la senzillera raó que la Unió Soviètica no té ni defensa altres interessos que els del seu poble i els de tota la Humanitat avançada i progressiva.

La U. R. S. S. és l'únic gran país europeu on poble i Govern són una mateixa cosa.

Per això el camarada Litvinof ha pogut desfer sense cap mena d'esforç les calumnies de que s'han volgut fer objecte el seu país.

El mateix comissari d'Affers Estrangers de la U. R. S. S. advertia ja el mes de març darrer el perill que planava damunt Europa i l'amenaça d'una conflagració que es faria inevitable de continuar les grans democràcies pel camí que havien emprats. Anglaterra no volgué escoltar aquells saludables advertiments i avui després de les seves vergonyants i humiliants visites a Becholegaden i Godesberg, ha de reconèixer, amb els propis fets, la raó i la saviesa de les paraules pronunciades en nom de la U. R. S. S. pel camarada Litvinof.

Com sempre, la Unió Soviètica s'ha mostrat tal com és. La signatura posada per ella als seus tractats no és lletra morta. La U. R. S. S. és prou forta per a no claudicar mai i per a fer front a totes les contingències. No vol la guerra, però no la tem. I per la pau, precisament per la pau que el feixisme intenta pertorbar, la pàtria socialista està fermament disposada a demostrar amb les armes que no és pas un claudicador i febles que es para els peus als factors de guerra, sinó amb actituds energiques i fermes com a la que ho ha molt adoptat davant el Japó.

TARRAGONA

La immortal Tarraco, una de les poblacions catalanes que més ha patit la barbàrie dels invasors.

LA VEU DEL FRONT

Va arribar a les nostres línies carregat amb quatre fusells. —Com posen aquests estris! I es va aixugar la suor que li corria cara avall. Era un xicot andalús. —No sabeu el que m'ha costat d'arribar fins aci. M'he equivocat dos cops de camí i ha estat a punt de tornar a les trinxeres dels facciosos. —Has esmorzat? —No re tingut temps. —Tens gana? —Ja ho crec! —Apa, doncs; esmorzaràs amb nosaltres. Així que la sublevació militar va triomfar a la provincia, ell, amb uns quants companys socialistes i republicans, va dedicar a hostilitzar les forces faccioses.

Va aconseguir-ho, però es va preocupar ell mateix que l'enviessin al front una unitat de xoc. L'antic guerriller es moria, fins ara, de ganes de passar-se; però el tenia el temor que prenguessin represalies en la seva germana. Dies enrera va rebre la notícia que aquesta havia mort. Ja no el retenia res. A la matinalda agafa quatre fusell i vingué a les nostres trinxeres. (Il·lustració d'Alloza)

La subscripció per l'homenatge a Casanova Felip Llop i Ramon Larray han contribuït amb 15 pessetes i 25 pessetes, respectivament, en la subscripció oberta per TREBALL per a l'adquisició de la corona dipositada, en nom dels combatents catalans que lluiten a la zona Centre-Sud, al monument de Rafael Casanova. La Llar del Combatent Català de Madrid ha tancat la subscripció amb 200 pessetes.

treball LLOCS DE VENTA A MADRID: Llibreria Internacional núm. 7 Santa Ana, 10 Llibreria Internacional núm. 6 Puerta del Sol, 6 Llibreria Internacional núm. 5 Velázquez, 35 Llibreria del Partido Comunista Alcalá, 62

ELS COMBATENTS S'interessen per la educació dels nostres infants En col·laboració amb les Milícies de la Cultura, el 895 batalló de la 224 brigada han organitzat en un poble de Catalunya una escola per a donar classes a la població civil. La inauguració es celebrà amb una simpàtica festa de confraternització entre el front i la reraguarda.

LA POSICIO DE LA U. R. S. S. està definida d'ençà fa temps EN mig d'un ambient saturat d'hipocresies, d'interessos inconcebibles i encoberts, de jocs bruts, d'engany i de maia fe, un sol país, la Pàtria del Proletariat, la potentia U. R. S. S., ha quedat al marge i fins a ella no han pogut arribar els esquizos de la deshonra a que feia referència Winston Churchill en qualificar la nefastitat política de concessions, de retrocessos i de primos a l'agressor portada a cap prop d'Hitler per Chamberlain i Daladier. La Unió Soviètica ha quedat immaculada. I no ho ha estat pas perquè, aprofitant-se de l'efervescència d'aquests dies a tot Europa, no hi hagi hagut qui procurés maniobrar contra d'ella, intentant situar la U. R. S. S. en una postura que la dignitat i la noblesa del gran país germà rebutja fulminantment.

LITVINOV

partits marxistes catalans, no existint sense la classe obrera i els cençenars i milers de camperols que veuen en el Partit Socialista Unificat "és fruit de la voluntat del proletariat català de tenir el seu instrument de lluita per l'alliberament nacional i social de Catalunya". Res més cert que aquesta afirmació. El P. S. U., forjat en les primeres batalles de la lluita contra el feixisme, fruit de la unificació dels quatre

L'HOMENATGE DELS COMBATENTS CATALANS A RAFAEL CASANOVA

LES dificultats existents en el servei de comunicacions entre Madrid i Barcelona impedi que la corona adquirida per mitjà de la subscripció oberta a TREBALL pels combatents catalans que lluiten a la zona Centre-Sud pogués ésser dipositada al peu del monument de Rafael Casanova el mateix dia que hom commemorava l'11 de setembre. Les notícies que ens arriben de la capital de Catalunya, ens donen compte que fins el dia 20 no fou possible portar a cap l'encàrrec que nosaltres, en nom dels fills de Catalunya que lluiten en terres castellanes, ferem al nostre paternal col·lega de Barcelona TREBALL.

Aquest agorament ha fet destacar encara més l'oïfonia. Ha constituït un acte apoteósic, en mig de la seva senzillesa que palesa a bastament com els catalans, lluny de la seva terra amada, no oblidem, sinó tot el contrari, les seves figures representatives i troben en elles, en el seu record i en el seu exemple, nous estímuls per a prosseguir la lluita amb aquest meravellós esperit de sacrifici, amb aquesta voluntat de ferro i amb aquesta increïble fe en la victòria que és patrimoni de tots els catalans dignes i honorats. L'homenatge fet a Rafael Casanova pels catalans que es troben a aquests sectors ha estat acollit magníficament pel poble de Catalunya, aquest poble que té dipositada tota la seva confiança en els seus fills predilectes, aquells que l'acomodaren amb la promesa solemne de no retornar a ella fins haver exterminat els invasors que la voldrien sotmetre a l'esclavatge i a la humiliació.

SOTA el títol "Ofrena dels soldats catalans", el nostre fraternal col·lega barcelonès "Frente Rojo" publica en la seva habitual secció "El dia", del número corresponent al 22 d'aquest mes, les ratilles que reproduïm a continuació. "No solament hi catalans als límits de Catalunya defensant la independència d'Espanya; també n'hi ha a Madrid, a Llevant i al Sud, i aquests darrers, que senten la seva terra a través de les que guarden amb el fusell de la llibertat i de l'honor espanyols, han volgut sumar-se a la festa de l'11 de setembre a Catalunya, en la qual es commemorava el gest heroic del conseller en cap Rafael Casanova i de tot el poble català. Aquests braus combatents han reunit del seu peculí una quantitat, i amb ella han adquirit unes corones de flors, que per mitjà del nostre fraternal col·lega TREBALL han dipositat al peu del monument del gran lluitador català. No és tard, no, per a realitzar l'ofrena. La llunyania i les condicions actuals en que es desenvolupa la lluita han impedit a aquests fills de Catalunya, soldats de la República espanyola, associar-se a l'homenatge al seu degut temps. Però potser aquesta tardança dona un doble valor al fet, perquè significa com en mig de les preocupacions i el fràgor de la guerra aquests soldats senten acendrat l'amor vers la seva terra i giren els ulls de la seva emoció cap a ella. Quan nosaltres, fa uns dies, inclinàvem les nostres banderes davant la memòria del caigut el 1714, aquests combatents les tremolaven en els combats per la independència patrià, i és aquesta coincidència gloriosa la que ara es posa de manifest en arribar a Barcelona una senzilla flors que parlen de la cordialitat i de la unitat imperible entre tots els pobles hispànics."

COMENTARIS A L'ENTORN D'UNA DECLARACIO POLITICA

En la última reunió del Comitè Central del P. S. U. de Catalunya es diu que el Partit Socialista Unificat "és fruit de la voluntat del proletariat català de tenir el seu instrument de lluita per l'alliberament nacional i social de Catalunya". Res més cert que aquesta afirmació. El P. S. U., forjat en les primeres batalles de la lluita contra el feixisme, fruit de la unificació dels quatre partits marxistes catalans, no existint sense la classe obrera i els cençenars i milers de camperols que veuen en el Partit Socialista Unificat "és fruit de la voluntat del proletariat català de tenir el seu instrument de lluita per l'alliberament nacional i social de Catalunya". Res més cert que aquesta afirmació. El P. S. U., forjat en les primeres batalles de la lluita contra el feixisme, fruit de la unificació dels quatre

MES FARAS PER LA VICTORIA